Zasady edycji prac dyplomowych

Praca dyplomowa powinna rozpoczynać się od strony tytułowej w języku polskim i języku angielskim (wzory na końcu dokumentu), następnie powinno zamieszczone zostać streszczenie i słowa kluczowe po polsku i po angielsku, dopiero na kolejnej stronie powinien pojawić się spis treści.

Kolejne rozdziały pracy powinny rozpoczynać się od nowej strony.

Na końcu pracy powinna znajdować się bibliografia, zawierająca wszystkie źródła wykorzystane w pracy, ułożone alfabetycznie.

Praca dyplomowa ma format A4. Zaleca się złożenie tekstu zasadniczego czcionką Times New Roman o wielkości 12 pkt. i interlinii 1,5 wiersza.

Marginesy pracy dyplomowej: wynoszą: górny – 2,5 cm, dolny – 2,5 cm, prawy – 2,5 cm, lewy – 3,5 cm. Zasadniczy tekst powinien być wyjustowany (wyrównany do lewego i prawego marginesu). Tytułu rozdziałów powinny być wyśrodkowane i zredagowane napisane większym stopniem pisma, np. 16 pkt.

Akapity powinny być zaznaczone wcięciem 1,25 cm.

Strony powinny być ponumerowane cyframi arabskimi u dołu strony.

APARAT NAUKOWY PRACY DYPLOMOWEJ

Aparat naukowy pracy dyplomowej obejmuje cytaty, przypisy i bibliografię.

CYTATY

Cytat jest przytoczeniem fragmentu czyjejś wypowiedzi. Krótkie cytaty można umieszczać w tekście głównym wyróżnione za pomocą cudzysłowu, np.:

Jak wspomniał R. Cialdini: „Wszystko to ma poważne konsekwencje na przykład dla procesu wychowania dzieci”.

Kropkę kończącą zdanie cytatu stawiamy za cudzysłowem.

Jeżeli w cytowanym fragmencie są ujęte w cudzysłów wyrazy lub wyrażenia, które posiadają własny cudzysłów, należy w takim przypadku użyć cudzysłowu francuskiego «» lub niemieckiego »«, np.:

„Dowody te możemy znaleźć zarówno tuż za progiem własnego domu, jak i w odległych nam, «prymitywnych» kulturach”.

lub

„Dowody te możemy znaleźć zarówno tuż za progiem własnego domu, jak i w odległych nam, »prymitywnych« kulturach”.

Wtrącenia, opuszczenia, komentarze, wyróżnienia w cytatach

W sytuacji, gdy w cytacie stosujemy wtrącenie, które ma postać zdania, ujmujemy je za pomocą myślników wewnątrz cytatu, np.:

„Autorzy reklam – pisze R. Cialdini – uwielbiają informować nas o tym, że dany produkt osiąga «największą» lub «najszybciej przyrastającą» sprzedaż na całym rynku…”

Opuszczenie fragmentu cytatu jest oznaczane wielokropkiem ujętym w nawias kwadratowy, np.:

„W przypadku śmiechu z puszki […] dajemy się zwieść dowodom niepełnym lub całkiem pozornym”.

Jeżeli w cytowanym fragmencie znajdują się niejasności, które wymagają wyjaśnienia, skomentowania, to wyjaśnienie takie lub komentarz umieszczamy w nawiasie kwadratowym, np.:

„Analiza stosowanej przez nich [Chińczyków] strategii przekonuje, że opierała się ona w dużym stopniu właśnie na zaangażowaniu zapoczątkowującym konsekwentne postępowanie jeńca”.

Jeżeli chcemy w cytacie zastosować swoje wyróżnienie, to należy określić jego autorstwo, np.:

„Dowody Philipsa na współczesny efekt Wertera pochodzą z analizy statystyki amerykańskich samobójstw [podkr. moje] w latach 1947-1968”.

Tytuły filmów w tekście głównym pracy dyplomowej

Gdy w tekście głównym pojawia się (po raz pierwszy) tytuł filmu, powinniśmy podać:

WARIANT 1:
Tytuł polski (jeśli tytuł został przetłumaczony), w nawiasie tytuł oryginalny, datę powstania oraz imię i nazwisko reżysera.

Tego typu postaci zagrała w *Cesarzowej* (*Forbiden Paradise*, 1924, reż. Ernst Lubitsch) – kreowała w nim postać wyraźnie wzorowaną na carycy Katarzynie – władczynię tajemniczego kraju, romansującą z młodym oficerem.

WARIANT 2:
Polski tytuł filmu, a w nawiasie tytuł oryginalny i datę powstania.

Pierwszym filmem z tej serii jest *Ulica* (*Die Straße*, 1923) Karla Grüne, kolejnymi wybitnymi dziełami mieszczącymi się w tej formule są dzieła Pubsta, obok Dziennika…, to takie utwory jak: *Zatracona uliczka* (*Die freudlose Gasse*, 1925), *Miłość Joanny Ney* (*Die Liebe der Jeanne Ney*, 1927) i *Puszka Pandory* (*Die Büchse von Pandora*, 1929).

WARIANT 3:

Polski tytuł filmu (jeśli film nie ma polskiego tytułu – podajemy oryginalny) i w nawiasie datę produkcji.
W Polsce zrealizowała prawdopodobnie pięć filmów: *Niewolnicę zmysłów* (1914), *Żonę* (1915), *Studentów* (1917), *Bestię* (1917) i *Jego ostatni czyn* (1917).

Odsyłacze

Cytat jest połączony z przypisem za pomocą odsyłacza, który umieszczamy za cytatem, ale przed znakiem interpunkcyjnym, np.:

„Dowody Philipsa na współczesny efekt Wertera pochodzą z analizy statystyki amerykańskich samobójstw [podkr. moje] w latach 1947-1968”[1].

Odsyłacz jest złożony numerowanymi kolejno cyframi arabskimi w indeksie górnym.

PRZYPISY

W pracach edytorskich można się zetknąć z trzema rodzajami przypisów:

- Przypisy bibliograficzne – informują, skąd są cytaty w tekście;
- Przypisy rzeczowe – zawierają objaśnienie do tekstu głównego pracy;
- Przypisy słownikowe – podają znaczenie użytych w tekście głównym terminów obcojęzycznych; tłumaczenia cytatów.

W pracy dyplomowej stosujemy najczęściej przypisy bibliograficzne, które są umieszczone u dołu strony.

Wstawianie przypisów w edytorze Word

W popularnym edytorze tekstów Word przypisy można edytować automatycznie. W tym celu ustawiamy kursor za cytowanym fragmentem (bez spacji!) i wybieramy opcję WSTAW PRZYPIS DOLNY w menu ODWOŁANIA (można też użyć kombinacji klawiszy: Alt+J). W miejscu kursora zostanie wstawiony odsyłacz, zaś edytor przeniesie nas na dół strony i pozwoli na zredagowanie przypisu dolnego.

Tak wstawione przypisy będą miały wymagane w pracy dyplomowej miejsce (na dole strony) oraz wymagany format (kolejne numery pisane cyframi arabskimi).

Wielkość czcionki przypisów: 10 pkt.; interlinia: 1.

Przykłady przypisów

- Przypis do książki jednego autora.

  Inicjał imienia, Nazwisko, *Tytuł książki*, Miejsce wydania rok wydania, strona.

  Np.:

  E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

- Przypis do książki jednego autora, tłumaczonej.

  Inicjał imienia autora. Nazwisko autora, *Tytuł książki*, [tłum.] Inicjał imienia tłumacza. Nazwisko tłumacza, Miejsce wydania rok wydania, strona.

  Np.:

  O. Thomson, *Historia propagandy*, [tłum.] S. Głąbiński, Warszawa 2001, s. 218.

- Przypis do książki dwóch lub więcej autorów.

  O kolejności autorów decyduje kolejność na stronie tytułowej książki.

  Inicjał imienia pierwszego autora, Nazwisko pierwszego autora, Inicjał imienia drugiego autora, Nazwisko drugiego autora, itd. *Tytuł książki*, Miejsce wydania rok wydania, strona.

  Np.:

  C. Jaroszyński, P. Jaroszyński, *Kultura słowa. Podstawy retoryki klasycznej*, Szczecinek 2008, s. 20.

- Przypis do artykułu w pracy zbiorowej

  Inicjał imienia. Nazwisko, *Tytuł artykułu*, [w:] *Tytuł pracy zbiorowej*, [pod red.] Inicjał imienia redaktora pracy zbiorowej. Nazwisko redaktora pracy zbiorowej, Miejscowość rok wydania, strona.

  Np.:

  K. Handke, *Terytorialne odmiany polszczyzny*, [w:] Współczesny język polski, [pod red.] J. Bartmińskiego, Lublin 2001, s. 15.

- Przypis do artykułu w czasopiśmie (tytuł czasopisma zapisujemy w cudzysłowie).

  Inicjał imienia. Nazwisko, Tytuł artykułu, „Tytuł czasopisma", rok wydania, numer, strona.

  Np.:

  A. Engelking, *Istota i ewolucja eufemizmu (na przykładzie zastępczych określeń śmierci)*, „Przegląd Humanistyczny", 1984, nr 4, s. 115.

- Przypis do artykułu na stronie internetowej

  Inicjał imienia autora. Nazwisko autora, *Tytuł artykułu*, Link do strony internetowej, [data dostępu].

  J. Grzenia, *Co język polski zawdzięcza Internetowi?* http://www.rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1379&Itemid=50 [dostęp: 7.04.2018].

- Przypis do hasła ze słownika/encyklopedii.

  Np.:

  Hasło: Czasownik, [w:] *Encyklopedia języka polskiego*, [red.] S. Urbańczyka, M. Kucały, Wrocław 1999, s. 49.

- Przypis do cytatu z innej cytowanej publikacji.

  Jeżeli cytujemy fragment, który jest już cytatem z innej pracy, to zapisujemy przypis w następujący sposób:

  E. Kuryło, *Analiza socjolingwistyczna haseł propagandowych*, „Socjolingwistyka" 7, Katowice 1987,s. 27 [cytuję za: M. Kochan, *Slogany w reklamie i polityce*, Warszawa 2002, s. 100].

Wyrażenia i skróty stosowane w przypisach.

- W przypadku gdy kolejny przypis pochodzi z tego samego źródła i z tej samej strony, stosujemy słowo 'Ibidem' lub 'Tamże', np.:

[1] E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

[2] Ibidem.

- W przypadku, gdy kolejny przypis pochodzi z tego samego źródła, ale z innej strony, stosujemy słowo 'Ibidem' lub 'Tamże' oraz numer strony, np.:

[1] E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

[2] Ibidem, s. 70.

- W przypadku gdy przywoływana praca była wymieniona w jednym z przypisów wcześniejszych, należy powtórzyć początkowe elementy opisu oraz dodać określenie 'op. cit.' (łac. *opus citatum*) lub 'dz. cyt.' (*dzieło cytowane*), np.:

[1] E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

[2] K. Handke, *Terytorialne odmiany polszczyzny*, [w:] Współczesny język polski, [pod red.] J. Bartmińskiego, Lublin 2001, s. 15.

[3] E.C. Król, *Propaganda…*, op. cit., s. 90.

Uwaga! W całej publikacji należy stosować jednolite oznaczenia – polskie lub łacińskie.

Tabele

Tabele umieszczone w tekście powinny mieć tytuł. Tytuły umieszcza się nad tabelą, zaś źródło umieszczamy poniżej tabeli i składamy mniejszym stopniem pisma (10 pkt.). Tabele są numerowane cyframi arabskimi, numeracją ciągłą.

Np.:

Tab. 1. Funkcje poszczególnych typów sloganów.

Funkcje	**Headline**	**Slogan właściwy**	**Slogo**
1.1. wyróżniająca	++	+	–
1.2. zachęcająca	+	–	–
1.3. kontaktowo-więziotwórcza	+	–	+
1.4. perlokucyjna	+	+	+
2.1. informacyjno-podsumowująca	+	++	–
2.2. dopowiadająca	+	+	–
2.3. memoryzacyjna	+	++	–
3.1. prezentacyjna	+	+	++
3.2. intertekstualna	+	+	–

++ na ogół; + często; – raczej nie
Źródło: M. Kochan, *Slogany w reklamie i polityce*, Warszawa 2002, s. 95.

Ilustracje (wykresy, diagramy, rysunki, schematy)

Ilustracje w pracy dyplomowej powinny być numerowane oraz podpisane, zaś numeracja powinna być ciągła. Oprócz podpisu powinna pojawić się informacja o źródle. Podpis i źródło są umieszczane pod ilustracją. Do wszystkich nazw ilustracji (wykresów, diagramów, rysunków, schematów) używa się jednakowego określenia rysunek (Rys.) lub rycina (Ryc.). Przykład:

Rys. 5. Tarcza Kapitana Ameryki.
Źródło: Marvel Uniwers Wiki, http://pl.marvel.wikia.com/wiki/Tarcza_Kapitana_Ameryki, [5.05.2018]

Bibliografia

Bibliografia jest uporządkowanym spisem wszystkich źródeł cytowanych lub wykorzystywanych przez autora pracy. Bibliografię należy umieścić po tekście głównym. Ma ona zawsze układ alfabetyczny.

- Opis bibliograficzny książki jednego autora:

Nazwisko, Inicjał imienia, *Tytuł*, Miejsce wydania, rok.

Np.:

Anusiewicz J., *Lingwistyka kulturowa*, Wrocław 1995.

- Opis bibliograficzny słownika zawiera liczbę tomów, a data wydania wskazuje na lata ukazywania się poszczególnych tomów., np.:

Słownik syntaktyczno-generatywny czasowników polskich, red. K. Polański, t. 1-5, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1980-1992.

- Opis bibliograficzny artykułu w czasopiśmie:

Nazwisko, Inicjał imienia, *Tytuł artykułu*, „Tytuł czasopisma", rok wydania, numer zeszytu, strony od-do.

Np.:

Apresjan J., *Naiwny obraz świata*, „Etnolingwistyka", 1994, t.6, s. 5-12.

- Opis bibliograficzny pracy zbiorowej rozpoczynamy od tytułu, a następnie podajemy nazwisko redaktora poprzedzone skrótem *red.* lub *pod red.*

Np.:

Polszczyzna na co dzień, pod red. M. Bańko, Warszawa 2006.

- Opis bibliograficzny artykułu w pracy zbiorowej.

Nazwisko Inicjał imienia, *Tytuł artykułu*, [w:] *Tytuł pracy zbiorowej*, [pod red.] Inicjał imienia i Nazwisko redaktora, miejsce i rok wydania, numery stron od –do.

Np.:

Lewiński D., *Wiedza medialna. Zarys teorii socjodoksji*, [w:] *Teorie Komunikacji i Mediów 7. Od teorii do empirii*, [pod red.] K. Stasiuk-Krajewskiej i M. Graszewicza, Wrocław 2014, s. 9-24.

- Opis bibliograficzny artykułu w internecie:

Nazwisko i Inicjał imienia autora, *Tytuł artykułu*, dokładny adres internetowy, [data dostępu].

Np.:

Szumielski H.B., *Nazwiska*, http://szukajprzodka.pl/n1.php, [22.03.2016].

- Jeżeli opis nie mieści się w jednym wierszu, należy w następnym wierszu złożyć go z wcięciem, np.

W. Doroszewski, *Kryteria poprawności językowej*, Warszawa 1950.

W. Doroszewski, *O kulturę słowa, Poradnik językowy*, t. 1, Warszawa 1962.

Z. Klemensiewicz, *Higiena językowego obcowania*, „Język Polski" 1965, z. 1.

Wykazy tabel/rysunków.

Wykaz tabel umieszcza się na końcu pracy dyplomowej. Każda pozycja spisu tabel/rysunków powinna zawierać numer kolejny tabeli/rysunku, tytuł oraz numer stronicy, na której jest umieszczona tabela lub umieszczony rysunek.

Strona tytułowa po polsku i angielsku (WZÓR):

UNIWERYSTET WROCŁAWSKI
WYDZIAŁ FILOLOGICZNY
INSTYTUT DZIENNIKARSTWA I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

IMIĘ I NAZWISKO

Pełny tytuł pracy dyplomowej.
Podtytuł po kropce, bez kropki na końcu

Praca magisterska
napisana pod kierunkiem
dr. hab. Arkadiusza Lewickiego, prof. UWr

WROCŁAW 20..

UNIVERSITY OF WROCŁAW
FACULTY OF LETTERS
INSTITUTE OF JOURNALISM AND SOCIAL COMMUNICATION

FIRST NAME AND LAST NAME

Full title of the diploma thesis.
Subtitle after the dot, without a dot at the end

Master's thesis written under the supervision of
dr hab. Arkadiusz Lewicki, prof. UWr

WROCLAW 20..

Regulamin studiów w Uniwersytecie Wrocławskim

Uchwała Nr 30/2012 Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z późn. zmianami,
tekst jednolity z dn. 25.08. 2014

IX. UKOŃCZENIE STUDIÓW

§ 42

Szczegółowe warunki ukończenia studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych magisterskich, a także wymagania stawiane pracom dyplomowym oraz formę egzaminów dyplomowych określa rada wydziału.

§ 43

1. Pracę licencjacką/inżynierską/magisterską, zwaną dalej pracą dyplomową, student przygotowuje pod kierunkiem profesora lub doktora habilitowanego. Dziekan po zasięgnięciu opinii właściwej jednostki organizacyjnej może upoważnić do prowadzenia pracy dyplomowej osobę ze stopniem naukowym doktora, a także specjalistę spoza Uczelni.
2. Na kierunkach eksperymentalnych oraz związanych z pracą w terenie dyrektor (kierownik) jednostki dydaktycznej, w której wykonywana jest praca dyplomowa, może wyznaczyć - w porozumieniu z promotorem - opiekuna pracy spośród pracowników jednostki. Do zadań opiekuna należy pomoc w wykonywaniu eksperymentalnej części pracy, rozwiązywaniu problemów technicznych oraz nadzór nad bezpieczeństwem pracy studenta.
3. Tematy prac magisterskich zatwierdzone w trybie określonym przez radę wydziału powinny być podane do wiadomości studentów nie później niż 3 semestry przed ukończeniem studiów, natomiast prac licencjackich i inżynierskich 2 semestry przed ukończeniem studiów.
4. W pracy dyplomowej student powinien wykazać się umiejętnością stosowania metod właściwych dla swojego zakresu kształcenia, znajomością źródeł i literatury przedmiotu w zakresie opracowywanego tematu, umiejętnością właściwego skomponowania pracy, logicznej argumentacji i prawidłowego wyciągania wniosków oraz ścisłego formułowania sądów.
5. Jako praca dyplomowa może być przyjęta praca powstała w ramach studenckiego ruchu naukowego.
6. Praca dyplomowa może być wykonywana za zgodą dziekana poza Uniwersytetem Wrocławskim (w innej uczelni polskiej lub zagranicznej, w ośrodku naukowym polskim lub zagranicznym, a także w innym ośrodku prowadzącym badania o charakterze naukowym).
7. Za zgodą dziekana lub dyrektora (kierownika) jednostki dydaktycznej student może przedstawić pracę dyplomową w języku obcym. Praca napisana w języku obcym musi zawierać tytuł i streszczenie w języku polskim. Rada wydziału może zobowiązać studentów kierunku lub specjalności do umieszczenia w pracy angielskiego tłumaczenia tytułu oraz streszczenia w tym języku.
8. Za zgodą dziekana lub dyrektora (kierownika) jednostki dydaktycznej student może zmienić promotora pracy dyplomowej pod warunkiem, że nie wydłuży to terminu złożenia pracy.
9. Oceny pracy dyplomowej dokonuje promotor pracy oraz recenzent. W przypadku istotnej rozbieżności w ocenie pracy o ostatecznej ocenie decyduje dziekan, który może zasięgnąć opinii drugiego recenzenta. 9

10. Do recenzentów stosuje się odpowiednio postanowienia ust. 1, przy czym pracę magisterską musi oceniać przynajmniej jeden doktor habilitowany lub profesor.
§ 44
1. Pracę dyplomową student winien złożyć w terminie uzgodnionym z promotorem, nie później niż do końca ostatniego semestru studiów.
2. W razie dłuższej nieobecności promotora dziekan wyznacza nowego promotora pracy dyplomowej.
3. Dziekan, na wniosek promotora lub na wniosek studenta, może przesunąć termin złożenia pracy dyplomowej nie więcej niż o 3 miesiące w razie:
1) długotrwałej choroby studenta, potwierdzonej odpowiednim zaświadczeniem lekarskim;
2) niemożności wykonania pracy dyplomowej w obowiązującym terminie z uzasadnionych przyczyn niezależnych od studenta.
4. W okresie, o którym mowa w ust. 3, student zachowuje prawa studenta.
5. Student, który nie złoży pracy dyplomowej w terminach określonych w § 44 ust. 1 i 3, zostaje zgodnie z § 40 ust. 1 pkt 3 skreślony z listy studentów.
6. Osoba, o której mowa w ust. 5, w terminie 2 lat od daty skreślenia z listy studentów może wystąpić o wznowienie studiów w celu złożenia pracy i egzaminu dyplomowego w tym terminie.
7. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 6, wznowienie studiów może nastąpić w celu złożenia pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego w trybie określonym w § 41 ust. 3 i 5 Regulaminu.
§ 45
1. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest:
1) zaliczenie wszystkich przedmiotów obowiązkowych i praktyk zawodowych objętych programem studiów danego kierunku oraz uzyskanie odpowiedniej liczby punktów ECTS (uznanych przez dziekana);
2) uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej za pracę dyplomową.
2. Egzamin dyplomowy powinien odbyć się w terminie ustalonym przez dziekana.
3. Egzamin odbywa się przed powołaną przez dziekana komisją w składzie co najmniej trzyosobowym. W skład komisji wchodzą promotor i recenzent (recenzenci). Komisji przewodniczy powołany przez dziekana nauczyciel akademicki mający stopień naukowy doktora habilitowanego.
4. Egzamin dyplomowy odbywa się w języku polskim lub w języku obcym, jeżeli program studiów przewiduje takie rozwiązanie. Za zgodą dziekana egzamin dyplomowy może odbyć się w języku obcym.
5. Jeżeli student nie zdał egzaminu dyplomowego lub nie przystąpił do niego w ustalonym terminie, dziekan wyznacza drugi termin. W przypadku niezdania egzaminu dyplomowego w drugim terminie lub nieprzystąpienia do niego student zostaje skreślony z listy studentów.
6. Szczegółowe zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego określa, na wniosek dziekana, rada jednostki prowadzącej kierunek studiów.
§ 46
1. Na wniosek studenta lub promotora egzamin dyplomowy może być przeprowadzony w formie egzaminu otwartego.
2. Skierowany do dziekana wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć w dziekanacie nie później niż na miesiąc przez przewidywanym terminem egzaminu dyplomowego. 10

3. Informacje o otwartych egzaminach dyplomowych podaje się do publicznej wiadomości na stronie internetowej wydziału oraz na wydziałowej tablicy ogłoszeń.
4. Do otwartego egzaminu dyplomowego stosuje się postanowienia § 45 ust. 3 i 4.
§ 47
1. Warunkiem uzyskania dyplomu jest otrzymanie oceny co najmniej dostatecznej z pracy dyplomowej i co najmniej dostatecznej z egzaminu dyplomowego.
2. Podstawą obliczenia wyników studiów są:
1) średnia arytmetyczna ocen uzyskanych w czasie studiów (z wyjątkiem ocen unieważnionych) – A;
2) ocena pracy dyplomowej – B;
3) ocena egzaminu dyplomowego - C.
3. Przy wyliczaniu ostatecznego wyniku studiów uwzględnia się końcową ocenę z egzaminu dyplomowego.
4. Wynik studiów pierwszego stopnia określa wzór 3A/4+(B+C)/8.
5. Wynik jednolitych studiów magisterskich i studiów drugiego stopnia określa wzór $A/2+(B+C)/4$.
6. Średnią arytmetyczną ocen A oraz wynik studiów, o którym mowa w ust. 4 i 5, oblicza się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku stosując ogólne zasady zaokrąglania. (Odrzucenie cyfry 5, 6, 7, 8, lub 9 powoduje zwiększenie cyfry zachowanej o 1).
7. W dyplomie ukończenia studiów wpisuje się ostateczny wynik studiów, wyrównany zgodnie z zasadą:
- do 3,25 - dostateczny (3,0),
- od 3,26 do 3,74 - plus dostateczny (3,5),
- od 3,75 do 4,24 - dobry (4,0),
- od 4,25 do 4,74 - plus dobry (4,5),
- od 4,75 - bardzo dobry (5,0).
8. Komisja egzaminacyjna może podwyższyć wynik studiów, o którym mowa w ust. 7, o 0,5, jeżeli student z pracy dyplomowej oraz egzaminu dyplomowego otrzymał oceny bardzo dobre.
§ 48
1. Dyplom, który absolwent otrzymuje po ukończeniu studiów, potwierdza ukończenie określonego kierunku studiów.
2. Absolwent jest zobligowany do uregulowania zobowiązań materialnych wobec Uczelni przed odebraniem dyplomu. 11

Uchwała Rady Wydziału Filologicznego UWr z dnia 18.11.2014 r.
w sprawie
szczegółowych warunków ukończenia studiów I i II stopnia oraz
prac i egzaminów dyplomowych
Ogólne warunki ukończenia studiów w Uniwersytecie Wrocławskim określa Regulamin studiów w Uniwersytecie Wrocławskim (Uchwała Nr 30/2012 Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z późn. zmianami, tekst jednolity z dn. 25.08. 2014), w szczególności w części IX *Ukończenie studiów* (par. 42- 48).
Na podstawie par. 42 tego Regulaminu Rada Wydziału Filologicznego określa następująco szczegółowe warunki ukończenia studiów pierwszego i drugiego stopnia, wymagania stawiane pracom dyplomowym oraz formę egzaminów dyplomowych:
STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA
1. Na studiach I stopnia student samodzielnie przygotowuje pod kierunkiem pracownika Wydziału (wyjątki określa par. 43 pkt 1Regulaminu studiów) w powiązaniu z seminarium licencjackim pracę dyplomową, której objętość (wraz z bibliografią) powinna wynosić ok. 55-75 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami). Każda praca powinna zawierać kartę tytułową i streszczenie w języku angielskim (objętość do 3,5 tysiąca znaków liczonych ze spacjami).
Na specjalnościach kierunku filologia przygotowanie pracy w głównym języku studiowanym nie wymaga odrębnego zezwolenia dziekana lub dyrektora jednostki dydaktycznej; jeśli praca jest pisana w języku polskim, musi być opatrzona streszczeniem w głównym języku studiowanym. Objętość pracy na specjalnościach kierunku filologia wynosi odpowiednio: 45-55 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami) w języku obcym i 10 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami) w języku polskim [karta tytułowa, spis treści i streszczenie] lub na odwrót.
2. Praca licencjacka jest samodzielną pracą o charakterze opisowym lub analitycznym, będącą wynikiem zastosowania przynajmniej niektórych procedur właściwych postępowaniu badawczemu, wyposażoną w aparat właściwy tekstowi naukowemu. Za zgodą dziekana, po zasięgnięciu opinii promotora i kierownika zakładu lub dyrektora, praca może mieć charakter samodzielnego projektu odpowiadającego zasadom oryginalności i opatrzonego niezbędnymi elementami przedstawiającymi zastosowaną metodologię. W tym przypadku dziekan może również zezwolić na przygotowanie pracy o objętości nie odpowiadającej warunkom przedstawionym w punkcie 1 dotyczącym minimalnej objętości. Jako praca dyplomowa może być przedstawione również własne tłumaczenie z odpowiednim komentarzem i obudową metodologiczną.
3. Podczas egzaminu licencjackiego student odpowiada na trzy pytania. Dwa pytania odnoszą się do określonego przez radę instytutu/katedry zakresu materiału, przy czym studentowi przysługuje
12

prawo wyboru zakresu spośród ustalonych przez odpowiednią radę; wybór musi zostać dokonany najpóźniej miesiąc przed terminem egzaminu. Jedno pytanie podczas egzaminu dotyczy pracy i jej szeroko rozumianego kontekstu. Egzamin nie obejmuje treści wszystkich przedmiotów z całego okresu studiów i nie sprawdza realizacji poszczególnych efektów kształcenia. Egzamin może mieć formę pisemną, ustną lub mieszaną (zgodnie z zapisem w programie studiów poszczególnych kierunków/specjalności).
4. Warunki formalne, jakie musi spełniać promotor pracy licencjackiej oraz komisja egzaminacyjna, określa Regulamin studiów. Praca licencjacka podlega procedurom rejestracji oraz sprawdzenia przez system antyplagiatowy opisanym w odrębnych zarządzeniach Rektora i w uregulowaniach obowiązujących na Wydziale.
5. Tematy prac licencjackich są zatwierdzane przez właściwe Rady Instytutów/Katedry i podawane do wiadomości studentów nie później niż 2 semestry przed planowym końcem studiów. Ostateczny tytuł pracy może odbiegać od zatwierdzonego tematu przy zachowaniu podstawowego zakresu materiału i metody określonych w temacie.
6. Rada Instytutu/Katedry określa zakresy egzaminu licencjackiego oraz szczegółowe zasady jego przeprowadzania najpóźniej do 30. 06. roku akademickiego poprzedzającego rok, w którym przewidziany jest egzamin dyplomowy.
STUDIA DRUGIEGO STOPNIA
7. Na studiach II stopnia student samodzielnie przygotowuje pod kierunkiem pracownika Wydziału (wyjątki określa par. 43 pkt 1Regulaminu studiów) w powiązaniu z seminarium magisterskim pracę dyplomową, której objętość (wraz z bibliografią) powinna wynosić ok. 110-150 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami). Każda praca powinna zawierać kartę tytułową i streszczenie w języku angielskim (objętość do 3,5 tysięcy znaków liczonych ze spacjami).
Na specjalnościach kierunku filologia przygotowanie pracy w głównym języku studiowanym nie wymaga odrębnego zezwolenia dziekana lub dyrektora jednostki dydaktycznej; jeśli praca jest pisana w języku polskim, musi być opatrzona streszczeniem w głównym języku studiowanym. Objętość pracy na specjalnościach kierunku filologia wynosi odpowiednio: 100 -140 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami) w języku obcym i 10 tysięcy znaków (liczonych ze spacjami) w języku polskim [karta tytułowa, spis treści i streszczenie] lub na odwrót.
8. Praca magisterska jest samodzielną pracą o charakterze naukowym, która powinna realizować zasady obowiązujące podczas pisania prac tego typu; w szczególności musi wykorzystywać procedury oraz aparat właściwe tekstowi naukowemu i świadczyć o zrealizowaniu w formie pisemnej zadania naukowego (analitycznego lub problemowego). Za zgodą dziekana, po zasięgnięciu opinii promotora i kierownika zakładu lub dyrektora, praca może mieć charakter 13

samodzielnego projektu odpowiadającego zasadom oryginalności i opatrzonego niezbędnymi elementami przedstawiającymi zastosowaną metodologię. W tym przypadku dziekan może również zezwolić na przygotowanie pracy o objętości nie odpowiadającej warunkom przedstawionym w punkcie 1 dotyczącym minimalnej objętości. Jako praca dyplomowa może być przedstawione również własne tłumaczenie z odpowiednim komentarzem i obudową metodologiczną.
9. Podczas egzaminu magisterskiego student odpowiada na trzy pytania z zakresu materiału odpowiadającego naukowej specjalności, w obrębie której sytuuje się praca, przy czym co najmniej jedno pytanie odnosi się bezpośrednio do pracy i stosowanej w niej metodologii. Egzamin nie obejmuje treści wszystkich przedmiotów z całego okresu studiów i nie sprawdza realizacji poszczególnych efektów kształcenia. Egzamin ma formę ustną.
10. Warunki formalne, jakie musi spełniać promotor pracy magisterskiej oraz komisja egzaminacyjna, określa Regulamin studiów. Praca magisterska podlega procedurom rejestracji oraz sprawdzenia przez system antyplagiatowy opisanym w odrębnych zarządzeniach Rektora i w uregulowaniach obowiązujących na Wydziale.
11. Tematy prac magisterskich są zatwierdzane przez właściwe Rady Instytutów/Katedry i podawane do wiadomości studentów nie później niż 3 semestry przed planowym końcem studiów. Ostateczny tytuł pracy może odbiegać od zatwierdzonego tematu przy zachowaniu podstawowego zakresu materiału i metody określonych w temacie.
12.
1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
2. Rady Instytutów/Katedry opracowują wewnętrzne regulaminy lub procedury przeprowadzania egzaminu licencjackiego, które nie mogą naruszać zapisów Regulaminu studiów, niniejszej uchwały lub innych uregulowań obowiązujących w Uniwersytecie i na Wydziale Filologicznym.
3. Uregulowania dotyczące dyplomowania na studiach pierwszego stopnia obowiązują studentów realizujących programy studiów przewidujące przygotowanie pracy licencjackiej.